

SENTÈNCIA 2000-26 DE 20 DE JUNY DE 2000

**CASS. INVALIDESA PER ACCIDENT DE TREBALL.
PROCÉS ADMINISTRATIU. Acte consentit i ferm o reproducció
d'un d'anterior. Caducitat de l'acció.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1r.- La sentència de 29 de novembre de 1999 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar la demanda formulada pel Sr. F.M.C. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i va declarar que l'agent té dret a veure incrementat en un vint per cent el grau d'I.P.P. que té reconegut, en concepte d'element professional, quedant fixada la taxa en 60 punts.

2n.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social va interposar recurs d'apel·lació el 17 de desembre de 1999, que fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 31 de gener de 2000. La impugnació es fonamenta, en primer lloc, en la caducitat de l'acció, ja que la pensió d'invalidesa va quedar fixada mitjançant resolucions de la C.A.S.S. de 27 de gener i 14 d'abril de 1997, que van ser confirmades definitivament per la sentència d'aquesta Sala nº 98-25, de 12 de maig de 1998, de manera que no poden tornar a plantejar-se les qüestions que ja van quedar establertes mitjançant les resolucions esmentades. En segon lloc, s'afirma que l'element professional ja es troba inclòs en la invalidesa reconeguda per la C.A.S.S., ja que la minva física que els perits van atribuir en el procés anterior a l'accident de treball és només d'un 40%, de manera que l'increment d'un 20% en concepte d'element professional en cap cas superaria el 50% que se li ha reconegut a l'interessat. En darrer terme, l'apel·lant sosté que la manca de reincorporació al treball no es deu tant a la invalidesa com a factors aliens a l'accident de treball.

3r.- L'apel·lat va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 14 de febrer de 2000, en que sol·licita que es desestimïn les pretensions de la C.A.S.S., ja que considera que la sentència recorreguda ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades en la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van donar per reproduïdes les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons disposa l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Per raons de sistemàtica, la primera qüestió que ha de ser examinada és la que fa referència a la caducitat de l'acció formulada per la part agent, atès que la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha reproduït en aquesta alçada les argumentacions que va desenvolupar sobre aquest punt en la primera instància.

Les sentències d'aquesta Sala n.ºs. 99/08, de 19 de febrer, 99/35 i 99/37, ambdues de 20 de desembre, i 00/10, de 3 de març de l'any corrent, han resolt diversos litigis en que es plantejaven unes situacions equivalents, de manera que procedeix reproduir substancialment els fonaments d'aquestes resolucions, en aplicació del principi d'unitat de doctrina.

La C.A.S.S. va atorgar a l'agent una pensió d'invalidesa-accident de treball en virtut de sengles resolucions de 27 de gener i 14 d'abril de 1997, que aquell va impugnar davant la Jurisdicció administrativa, la qual desestimà íntegrament les pretensions de l'agent. Un dels motius de la desestimació va ser precisament que la sol·licitud d'increment de la pensió d'invalidesa per aplicació de l'element professional no havia estat formulada en el moment processal oportú.

En vista d'això, l'interessat ha tornat a formular una nova petició davant la C.A.S.S. i ha interposat una segona demanda davant dels tribunals, en que demana la revisió de la pensió que li va ser atorgada inicialment, mitjançant l'increment de l'element professional.

Ara bé, com es posa de relleu en les sentències a que abans s'ha fet referència, entre la resolució inicial de la C.A.S.S., confirmada judicialment, i la posterior sol·licitud de l'interessat no s'ha produït cap canvi en els elements de fet o de dret que existien quan es va dictar la resolució de 27 de gener de 1997 reconeixent-li la pensió d'invalidesa. En aquestes condicions, s'ha de considerar que la petició ulterior de l'agent constitueix materialment un recurs contra la decisió de reconeixement de la seva pensió, ja que en realitat es discuteixen els criteris que van conduir a la determinació d'aquella en base a raonaments que ja s'haguessin pogut utilitzar en ser-li notificada la resolució inicial. En d'altres termes, com diu la sentència n.º 99/37, l'interessat "estava en situació d'impugnar vàlidament la decisió en el termini de 13 dies calculats a comptar de la notificació de la decisió".

Per tot això, les resolucions de 18 de novembre de 1998 i 13 de gener de 1999 que s'impugnen en aquest procés són merament confirmatòries de l'anterior resolució ferma de 27 de gener de 1997, per la qual cosa la demanda formulada per l'agent ha de ser considerada inadmissible i, en aquest sentit, procedeix estimar el recurs d'apel·lació que interposa la C.A.S.S., sense que sigui necessari examinar els altres arguments en que es fonamenta el recurs.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Estimar el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 29 de novembre de 1999, la qual es revoca, i en conseqüència es desestima la demanda inicialment formulada per l'agent contra les resolucions de la C.A.S.S. de 18 de novembre de 1998 i 13 de gener de 1999, que es confirmen íntegrament.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.